

متن پرسش

به نام خدا با سلام خدمت استاد طاهرزاده: اینجانب سید صدرا صدرالدینی هستم و ۲۸ سال سن دارم. بنده آنقدر به شما علاقه مند هستم که از تهران برای دیدن شما به اصفهان آمدم و موفق به زیارت شما شدم، اکثر کتاب های شما را خوانده ام و همه جا مبلغ تفکرات شما بوده و هستم، از دوران نوجوانی به شغل معلمی علاقه مند بودم برای همین هم از رشته برق در مقطع ارشد تغییر رشته دادم و الهیات خواندم چند بار تصمیم گرفتم تا به حوزه بروم اما خانواده مانع شدند، با وجود اینکه علاقه و استعدادم در الهیات بود به اصرار خانواده و اینکه رشته های الهیاتی آینده شغلی ندارند، رشته برق خواندم و متناسب با آن شغل پیدا کردم - و حقوق نسبتا مناسبی هم دارم اما اصلا از کاری که می کنم رضایت ندارم و حس می کنم عمرم دارد به هدر می رود. حال در آزمون استخدامی آموزش و پرورش پذیرفته شده ام لیکن با وجود حقوق بسیار پایین معلمی، دوستان معلم و خانواده و سایر رفقا بنده را از رفتن به شغل معلمی بر حذر می دارند. و مسائل زیر را دلیل می آورند: در این زمانه پر از گرانی و تورم حقوق کم باعث عدم گذران مناسب زندگی می شود و این مشقت ایمان را هم به مخاطره می اندازد. یا اینکه در روایت هست که تقوا ده جزء دارد و نه جزء آن بی نیازیست (غنا) و منظور روایت قناعت نبوده یا اینکه در روایت هست که در آخر الزمان ازدواج باعث از دست رفتن ایمان می شود به علت گرانی و فشار بر مرد، لطفا بنده را راهنمایی بفرمایید که آیا با وجود حقوق کم، توکل به خدا کرده تغییر شغل بدهم یا نه؟ خدای نکرده این مشقت در مخارج باعث پشیمان شدن و سستی در ایمان نشود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر خداوند شما را به شغل شریف معلمی علاقه‌مند کرده و آن شغل را به عنوان یک رسالت در اصلاح جوانان پذیرفته‌اید، آن را هدیه‌ی خداوند بدانید و هرگز به آن پشت نکنید. حقوق معلمی برای کسی که بخواهد زندگی ساده‌ای داشته باشد بسیار با برکت است. موفق باشید